

Lovforslag nr. L 33. Fremsat den 14. oktober 1993 af Pia Kjærsgaard (FP), Tom Behnke (FP), Aage Brusgaard (FP), Ole Donner (FP) og Poul Nødgaard (FP)

Forslag

til

Lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik

§ 1. Der afholdes en vejledende folkeafstemning tirsdag den 16. november 1993 om Danmarks udlændingepolitik.

Stk. 2. Ved folkeafstemningen stemmes der »ja« eller »nej« til følgende spørgsmål:

- 1) Bør udenlandske statsborgeres valgret og valgbarhed ved kommunale valg afskaffes?
- 2) Bør betingelserne for opnåelse af dansk statsborgerskab skærpes herunder ved krav om, at ansøgerne skal være straffri, skal beherske det danske sprog i skrift og tale og skal være i stand til at klare sig selv økonomisk?
- 3) Bør udlændinges retskrav om familiesammenføring her i landet afskaffes?
- 4) Bør udenlandske statsborgere, der har afsønet fængselsstraf i Danmark, udvises straks efter strafafsoningen?
- 5) Bør det offentlige ophøre med at finansiere modersmålsundervisningen for herboende udlændinge?
- 6) Bør opholdstilladelser til flygtninge være midlertidige og kun tildeles med en klar understregning af, at de pågældende er forpligtet til at vende tilbage til deres hjemland, så snart forholdene tillader det?
- 7) Bør offentlige ydelser til indvandrere betinges af, at de pågældende lærer det danske sprog?

- 8) Bør loven om oprettelse af flygtningelandsbyer (barakbyer) ophæves?

§ 2. Berettiget til at deltage i afstemningen er enhver, der på afstemningsdagen opfylder betingelserne for valgret til Folketinget, og som er optaget på de valgliste, der er omtalt i stk. 2.

Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen at udarbejde en valgliste over kommunens vælgere og at udsende valgkort efter reglerne i kapitel 4 i lov om valg til Folketinget.

Stk. 3. Bekendtgørelse om afstemningen sker i overensstemmelse med reglerne i § 21 i lov om valg til Folketinget.

§ 3. Bestemmelserne i §§ 97-103 og §§ 105-107 i lov om valg til Folketinget finder tilsvarende anvendelse ved folkeafstemningen.

§ 4. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

§ 5. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget har til formål at sikre, at den danske befolkning aktivt inddrages i beslutninger om udformningen af den fremtidige udlændingepolitik.

Dette opnås ved afholdelse af vejledende folkeafstemning, der foreslås afholdt tirsdag den 16. november 1993 samtidig med valget til kommunalbestyrelser og amtsråd.

De i lovforslagets § 2, stk. 2, anførte afstemningstemaer dækker et bredt spektrum af de problemer, Danmark er blevet påført som følge af en lang år-rækkes lovgivning på udlændingeområdet. En år-række, hvor den politiske debat på udlændingeområdet har båret præg af tabuforestillinger og mangel på realitetssans.

Fremskridtspartiet har gennem årene gang efter gang påpeget at udlændingepolitikken må ændres. Fremskridtspartiet har talløse gange gjort opmærksom på, at en hovedløs fortsættelse af den hidtidige udlændingepolitik vil føre til en udgiftsekspllosion, og en utrolig dårlig ressourcestyling inden for så centrale områder som social- og sundhedsvæsen, undervisning m.v.

Fremskridtspartiets synspunkter er til stadighed blevet afvist af de gamle partier, men en endnu ikke offentliggjort beregning fra et udvalg under Finansministeriets Budgetdepartement viser ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten fra den 1. oktober 1993, at der reelt er tale om risiko for en udgiftsekspllosion. Fremskridtspartiet har med andre ord hele tiden haft ret i sine advarsler.

Budgetdepartementets rapport afslører ifølge Jyllands-Posten, at udgifterne til flygtninge i Danmark i særdeleshed vil eksplodere, hvis der ikke bliver fred i det tidligere Jugoslavien. Uden en fredsslutning vil udgifterne i de næste fire år komme op på mere end 41 mia. kroner.

Rapporten angiver den aktuelle størrelse af udgifterne til flygtninge til ca. 6 mia. kroner, men forudser en fordobling på kun fire år med en uændret flygtningepolitik og flygtningestrøm.

For tre år siden kom der årligt omkring 5.000 flygtninge til Danmark. I år ventes antallet at blive

omkring 20.000 og med de klare tilbageslag i fredsbestræbelserne i det tidligere Jugoslavien kan strømmen ventes at vare ved.

Efter de foreliggende oplysninger regner udvalget med årlige udgifter i perioden 1994-1997 på henholdsvis 7,7 mia., 9,5 mia., 11,3 mia. og 13,1 mia. kroner.

Det kan således konstateres, at det politiske flertal, der har tegnet de sidste mange års udlændinge- og flygtningepolitik har lagt en tidsindstillet bombe under dansk økonomi. Al kritik, der er rejst af Fremskridtspartiet eller andre, er blevet afvist med henvisning til, at kritikken var udtryk for et uacceptabelt »menneskesyn«.

Der påhviler det politiske flertal et umådeligt ansvar og et yderst vanskeligt forklaringsproblem i forhold til befolkningen. Det gælder i forhold til den enkelte dansker, herunder også ældre og svage grupper, der vil blive nødsaget til at lide endog meget betydelige afsagn til fordel for flygtninge, og det gælder i forhold til kommuner og amter, der løber risiko for at udgiftsekspllosionen vælter den kommunale planlægning og økonomi i årene, der kommer.

Fremskridtspartiet har tidligere stillet lovforslag om folkeafstemning om udlændingepolitikken. Senest har Fremskridtspartiet i folketingsåret 1992-93 fremsat lovforslag L 253 (Forslag til folketingsbeslutning om vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik). Forslaget er optrykt i: Folketings Tidende, forhandlingerne sp. 7164, 7898, 8638 og 9022, i tillæg A sp. 8127 og tillæg B sp. 1355.

Lovforslaget blev ved tredje behandling forkastet med 110 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Trods den massive afvisning af det tidligere fremsatte lovforslag har forslagsstillerne valgt at genfremsætte forslaget i revideret udformning, der bl.a. omfatter en udvidelse af de foreslåede afstemningstemaer.

Der er ikke tvivl om, at en folkeafstemning om disse centrale emner vil engagere befolkningen og medvirke til en tiltrængt, alvorlig og saglig folkelig debat og stillingtagen, der kan give regering og Folketing

et bedre og mere sikkert beslutningsgrundlag for den kommende tids lovgivning.

Afstemningstemaerne er udvalgt således, at de dækker et bredt spektrum af de problemer, Danmark er blevet påført som følge af skiftende regeringers og et folketingsflertals lovgivning på udlændingeområdet. Der opnås gennem sammensætningen af afstemningstemaerne en alsidighed, der vil være fremmende for en saglig og relevant debat om disse yderst væsentlige temaer.

De øvrige partiers begrundelser for i april 1993 at afvise Fremskridtspartiets lovforslag om folkeafstemning bestod bl.a. i kritik af de foreslåede afstemningstemaer. Derudover argumenterede partiernes ordførere bl.a. således:

– (Det er ikke) »muligt at afholde folkeafstemninger om så komplicerede spørgsmål.« (indenrigsminister Birte Weiss, jf. Folketingstidende, forhandlingerne sp. 7898).

– »Vi har tidligere fremført en række argumenter for, hvorfor vi er imod. Så det vil jeg ikke trætte Folketinget med.« (Poul Erik Dyrlund (S), FF 7899).

– »... det er den konservative folketingsgruppes grundlæggende og principielle opfattelse, at udlændingelovgivningen ikke skal gøres til genstand for folkeafstemning.« (Helge Adam Møller (KF), FF 7901).

Forslagsstillerne mener i modsætning hertil, at folkelig debat om så væsentlige temaer er både nødvendig, gavnlig og i sig selv rummer en styrkelse af demokratiet.

Det repræsentative demokrati har i øvrigt klart svigtet netop på udlændingepolitikens område, idet hverken den siddende regering eller de tidligere regeringspartier nogen sinde er gået til valg på grundlag af den udlændingepolitik, disse partier faktisk

har ført. Den danske befolkning er således aldrig blevet spurgt om den ønsker at acceptere bl.a.

- nedgang i levestandard,
- forringelse af sociale ydelser,
- højere skattetryk,
- stærk stigning i kriminaliteten,
- social uro,
- større offentlige udgifter inden for social- og sundhedssektoren, skolevæsen, politi og domstole, kriminalforsorg m.v.

Det repræsentative demokrati kan kun virke hensigtsmæssigt, hvis politikerne har evne og vilje til effektivt at varetage befolkningens interesser og i meget vidt omfang repræsentere befolkningens fælles interesser. En vejledende folkeafstemning letter i høj grad politikernes muligheder herfor. Det vil være et værdigt og helt naturligt skridt at spørge befolkningen til råds om så centrale emner.

Ved at gennemføre en folkeafstemning med en forudgående oplysningskampagne sikres, at alle væsentlige synspunkter inddrages i debatten, og folkeafstemningen vil navnlig op til de kommunale valg tillige kunne give et værdifuldt fingerpeg til kommunalpolitikkerne, der skal forvalte en stor del af opgaverne på flygtninge- og udlændingeområdet i den kommende fireårige valgperiode.

Vedtagelsen af dette lovforslag vil være et vigtigt tiltag i demokratisk retning på lovgivningsområdet, der alt for længe har været domineret af mangel på debat, mangel på realisme, mangel på konsekvensberegninger og mangel på ressourcestyring.

Forslagsstillerne er parat til under udvalgsarbejdet at drøfte, om der er behov for at udvide kredsen af afstemningstemaer eller foretage andre ændringer i lovforslaget.